

၅။ သာသနာဆိုသည်ကို မေးမြေခြင်း	၁၇
၆။ သာသနာတည်၏ဆိုရာ၌ မေးမြေခြင်း	၂၅
၇။ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို မသိဘဲ သရဏဂုံ ဆောက်တည်ရာ ရ၊ မရကို မေးမြေခြင်း	၂၇
၈။ ကံမည်သည် ကမ္ဘာတစ်သိန်းက လွန်လျှင် အကျိုးမပေးဟု ကေစိတို့ ဆိုရာ၌ မေးမြေခြင်း	၃၆
၉။ လောကစကား၊ ဘုရားစကား (၂) ရပ်အတူ တူယူရ မယူရ၌ မေးမြေခြင်း	၄၁
၁၀။ ရှေးမင်းလျှာခဲသော အခွန်ကို နောက်မင်း မပိုင် ဆိုရာ၌ မေးမြေခြင်း	၄၄
၁၁။ ခုဒ္ဒါနုဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ်များကို နုတ်ခြင်း၌ မေးမြေခြင်း	၄၇
၁၂။ ရဟန်းငယ်သည် အလိုမတူသော မိန်းမ၏ လက်ကို ဆွဲရာ၌ အပြစ်ကို မေးမြေခြင်း	၄၈
၁၃။ ရဟန်းဖြစ်ကြ၍ လူပစ္စည်းတစ်ဆယ်တန်ကို ရဟန်းက ဖျက်ဆီးရာ၌ အပြစ်ကို မေးမြေခြင်း	၅၆
၁၄။ သတ်အပ်သော သူ လူဇာတ်ဖြစ်လျက် ရဟန်း ပါရာဇိက မရောက်ရာ၌ မေးမြေခြင်း	၅၈
၁၅။ အာပတ်မသင့်ဘဲ ငရဲထိုက်သောကံ ရဟန်းတို့အား ရှိရာ၌ မေးမြေခြင်း	၆၃
၁၆။ အာပတ်သင့်သော ရဟန်း ဒေသနာကြားရာ၌ အပြစ်ပျောက် မပျောက်ကို မေးမြေခြင်း	၆၆

၁၇။ ရဟန်းတို့အား အမြဲပြုအပ်သောဝတ် ရှိသည်ကို မေးမြေခြင်း	၆၈
၁၈။ ရဟန်း အိပ်ပျော်၍ အပြစ်လွတ်ခြင်း နိုးကြား၍ အပြစ်ရောက်သည်ကို မေးမြေခြင်း	၆၉
၁၉။ ရဟန်းတို့၏ ဥပုသ်နေ့ကို မေးမြေခြင်း	၇၀
၂၀။ ရဟန်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားရာ အပြားကို မေးမြေခြင်း	၇၂
၂၁။ အံ့ကြီးရှစ်၊ ကံကြီးလေး မှားကြီးလေးကိုမေးရာ၌ ဖြေကြားခြင်း	၇၈
၂၂။ ဝိနည်းအရာ၌ အမေးလေးပါးကို ဖြေဆိုခြင်း	၈၁
၂၃။ အလှူဒါယကာတို့ကို ချီးမြှောက်၍ တရားဟောရာ၌ အမေးအဖြေကို ပြခြင်း	၈၂
၂၄။ လူအကျင့်ထက် ရဟန်းအကျင့်မြတ်သည်ဆိုရာ၌ အမေးအဖြေကို ပြခြင်း	၈၇
၂၅။ ကံသည် အရိပ်ကဲ့သို့လိုက်ရာ တစ်ပါးသူ၏ ကံ တစ်ယောက်သို့ လိုက်ခြင်း၌ အမေးအဖြေကိုပြခြင်း	၉၁
၂၆။ မိမိဥစ္စာကို တပ်စွန်းကာမျှ ပြိတ္တာဖြစ်ရာ၌ အမေးအဖြေကိုပြခြင်း	၉၄
၂၇။ ခန္ဓာကိုယ်မပြောင်းဘဲ နတ်-တိရစ္ဆာန် ပြိတ္တာဖြစ်ရာ၌ အမေးအဖြေကိုပြခြင်း	၉၆
၂၈။ စေတနာ သုံးတန်ပြတ်ပုံကို မေးရာ၌ အကျယ်ဖြေဆို၍ပြခြင်း	၉၈

၂၉။ တေမိဇာတ်၊ ကာသိကရာဇ်မင်းခိုးသူကို စီရင်ရာ တရားနှင့် ညီ မညီ မေးမြေခြင်း	၁၀၃
၃၀။ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကိုယ်တွင်း၌ ထားအပ်သော တရားကို မေးမြေခြင်း	၁၀၆
၃၁။ သာချင်းသံကဲ့သို့ တရားဟောရာ၌ အပ် မအပ်ကို မေးမြေခြင်း	၁၀၇
၃၂။ ဟောသူက လာဘ်ကို ငဲ့၍၊ နာသူက မငဲ့၊ နာသူက ငဲ့၍၊ ဟောသူက မငဲ့ရာ၌ မေးမြေခြင်း	၁၀၈
၃၃။ လူတို့မှာ ရာထူးကို လိုက်၍ဝတ်စားရသကဲ့သို့ ရဟန်းတို့မှာလည်း အတူပင် ပညတ်လေသလောဟု မေးလျှောက်ရာ၌ အကျယ်ဖြေပြခြင်း	၁၀၉
၃၄။ ရဟန်းတို့ ဆွမ်းခံခြင်းအရာနှင့် စပ်၍ မေးလျှောက်ရာ ဖြေဆိုခြင်း	၁၁၃
၃၅။ အဆွေမတော်၊ မဖိတ်သောသူတို့၌ ရပ်၍ တောင်းပုံ၌ မေးမြေခြင်း	၁၁၅
၃၆။ လူ၊ ရဟန်းပုထုဇဉ်တို့ ကုသိုလ်ဇော ရှစ်ခုတွင် ရဟန်းကုသိုလ်မြတ်ရာ၌ မေးမြေခြင်း	၁၁၇
၃၇။ တစ်ယောက်ပြုသော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံ တစ်ပါးသူတို့ပါ မေးရာ၌ မေးမြေခြင်း	၁၂၀
၃၈။ သတ္တဝါတို့မှာ ခေါင်း (၄) လုံးပြတ်မှ နိဗ္ဗာန်ရရာ၌ မေးမြေခြင်း	၁၂၅

၃၉။ အာဝဇ္ဇန်းနှင့်ကင်း၍ အာရုံပြုနိုင်သောစိတ် (၁၃၀) ရှိရာ၌ မေးမြေခြင်း	၁၂၆
၄၀။ တစ်ယောက်ပစ္စည်းကို တစ်ယောက် ခိုးယူရာ ယူသူသာ ပိုင်သင့်ရာ၌ မေးမြေခြင်း	၁၂၉
၄၁။ ကျွန်မကို မြီရှင် ဝင်ထွက်ပိုင်ရာ ဓမ္မကံကြောင်း၌ အပြစ်ကို မေးမြေခြင်း	၁၃၄
၄၂။ လင်မဲ့ မိန်းမ၊ မယားရှိ ယောက်ျားနှင့် ကျူးလွန်ရာ မိန်းမ၌ အပြစ်ကို မေးမြေခြင်း	၁၃၆
၄၃။ ကာမအချို့ပုဂ္ဂိုလ် ဈာန်ကိုမရဘဲ မဟဂ္ဂုတ်အာရုံရှိရာ၌ မေးမြေခြင်း	၁၃၉
၄၄။ ဂုဏ်ကြီး၊ အကောင်ကြီးကို သတ်၍ အပြစ်ကြီးရာ၌ မေးမြေခြင်း	၁၄၃
၄၅။ အဇာတသတ်သည် ဘုရားကို ကြည်ညိုပြန်၍ အဝီစိသို့ မရောက်ရာ၌ မေးမြေခြင်း	၁၄၆
၄၆။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို တိုင်ပင်၍ ဒုတိယ ပါရာဇိကကို ပညတ်ရာ၌ မေးမြေခြင်း	၁၄၉
၄၇။ ကိုယ်ပိုင် လယ်ယာကို လုပ်ရာ မင်္ဂလာဖြစ်၊ မဖြစ်၌ မေးမြေခြင်း	၁၅၂
၄၈။ အရူပဘုံမှ ပြန်၍ ကာမဘုံ၌ တိဟိတ်သာ ဖြစ်ရခြင်း၌ မေးမြေခြင်း	၁၅၅
၄၉။ အမိဝမ်း၌ ချွတ်ယွင်းသော အင်္ဂါကို ပေးတတ်သော ပဋိသန္ဓေကံရှိရာ၌ မေးမြေခြင်း	၁၅၆

၅၀။ အကုသိုလ်ကံကြောင့် နဂါးဖြစ်လျက် တန်ခိုးကြီးခြင်း၌ မေးမြေခြင်း	၁၅၉
၅၁။ အသူရကာယ်တို့ ခံရ၊ စံရခြင်း၌ မေးမြေခြင်း	၁၆၄
၅၂။ ဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ်စေတတ်သော ကုသိုလ်၌ မေးမြေခြင်း	၁၆၆
၅၃။ မင်္ဂစိတ်သည် ကိလေသာကို ပယ်ရာ အာရုံပြုပုံ၌ မေးမြေခြင်း	၁၆၉
၅၄။ ကျွတ်သည် မင်္ဂဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ရသည်ဟူရာ၌ မေးမြေခြင်း	၁၇၀
၅၅။ ပရိယတ်ကို သင်၍ သာသနာအမွေခံရာ လူဝတ်၊ သင်္ကန်းဝတ်တို့၌ မေးမြေခြင်း	၁၇၂
၅၆။ သုမေဓာကို စနည်းဖတ်သော သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာတို့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်မဖြစ်၌ မေးမြေခြင်း	၁၇၄
၅၇။ တိတ္ထံ၊ အိပ်မက် စသည်ကို မလေ့ကျက်အပ် ဆို၍ ကောသလမင်းကြီး အိပ်မက်ကို ဘုရားဖတ်ရာ၌ မေးမြေခြင်း	၁၇၇
(၁) ပဉ္စင်းမောင်နှမတို့ အမွေဝေခန်း အမေး (၂) ချက်ကို ပြဆိုခြင်း	၁၈၄
(၂) ပဉ္စင်းမောင်နှမတို့ အတုံ့အပြန် လျှောက်ဆိုချက်ကို ပြဆိုခြင်း	၁၉၀

(၃) ၎င်းတို့ အဆိုကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ပုံကို ပြဆိုခြင်း	၁၉၃
- ကျမ်းပြီးနိဂုံးကို ပြဆိုခြင်း	၁၉၄

မာတိကာ ပြီး၏။